

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 128777 21 Kž 6
Brčko, 01.10.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Biljane Vasiljević, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog D.J. zv. „D.“ iz B.-..., zbog kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i kaznenog djela Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbama Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branitelja optuženog – Dragana Oparnica, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 128777 20 K od 07.05.2021. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 01.10.2021. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanović, optuženog D.J. i njegovog branitelja Dragana Oparnica, donio je slijedeću

P R E S U D U

I Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a djelomično uvažava žalba branitelja Dragana Oparnica, odvjetnika iz Brčkog i preinačuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 128777 20 K od 07.05.2021. godine, u pogledu pravne kvalifikacije kaznenog djela, izrečene kazne i uračunavanja pritvora u izrečenu kaznu, tako što se kaznenopravne radnje iz točke I osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, zbog kojeg je optuženi D.J. zv. „D.“ iz B.-..., oglašen krivim, pravno kvalificiraju kao kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje ga ovaj sud, temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 14 (četrnaest) godina.

II Temeljem članka 57. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 27.02.2020. godine, pa nadalje.

III U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 128777 20 K od 07.05.2021. godine, optuženi D.J. zv. „D.“ iz B.-..., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u točki 1. izreke te presude počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo je temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 42, 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 16 (šesnaest) godina. Na temelju članka 285. stavak 1. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom je vrijeme provedeno u pritvoru od 27.02.2020. godine do 07.05.2021. godine uračunato u izrečenu kaznu zatvora.

Istom presudom optuženi je, temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u točki 2. izreke, počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 78. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom je izrečena mjera sigurnosti oduzimanja predmeta automatske puške marke „CZ M70AB2“, kalibra 7,62 mm, izbrušenog fabričkog broja (na zatvaraču i gasnom cilindru broj 67500), sa dva okvira i sa po 30 metaka u svakom okviru, kalibra 7,62 x 39 mm i nož metalnog sječiva dužine 15 cm sa plastičnom drškom bijele boje.

Na temelju članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je optuženog oslobodio plaćanja troškova kaznenog postupka.

Na temelju članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je oštećene sa imovinskopравnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branitelj optuženog D.J. – Dragan Oparnica, odvjetnik iz Brčkog.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud njegovu žalbu uvaži kao osnovanu i preinači prvostupanjsku odluku u dijelu odluke o kazni, tako što će optuženom izreći kaznu zatvora u dužem trajanju.

Branitelj optuženog D.J. - Dragan Oparnica, odvjetnik iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj), prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d) i k), i stavak 2., u svezi sa člankom 3. stavak 2., člankom 7., člankom 14. stavak 2. i 3., člankom 71. stavak 2., člankom 95.-101. i člankom 206., u svezi sa člankom 389. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog povrede Kaznenog zakona iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud uvaži njegovu žalbu, ukine prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom i odredi održavanje rasprave ili da preinači pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom, te optuženog oslobodi od optužbe da je počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Podneskom od 26.07.2021. godine Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem navodi da su u cjelosti neosnovani svi žalbeni navodi branitelja optuženog, pa predlaže da ovaj sud odbije kao neosnovanu njegovu žalbu, a uvaži žalbu tužitelja i opruženom D.J. izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju.

Podneskom od 29.07.2021. godine, branitelj optuženog je dao odgovor na žalbu tužitelja u kojem navodi da su žalbeni navodi tužitelja u pogledu visine dosuđene kazne optuženom u cjelosti neosnovani, zbog čega predlaže da ovaj sud odbije kao neosnovanu žalbu tužitelja, a usvoji žalbu branitelja i ukine prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom i odredi održavanje rasprave ili da preinači pobijanu presudu i optuženog oslobodi od optužbe.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 01.10.2021. godine, tužitelj i branitelj optuženog su ostali u svemu kod pisano izjavljenih žalbi, kao kod datih odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u dijelu u kojem se pobija žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

U okviru žalbenog osnova „bitna povreda odredaba kaznenog postupka“ branitelj u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud povrijedio odredbe članka 3.

stavak 2. („in dubio pro reo“) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, parafrazirajući sadržaj navedene zakonske odredbe, ne navodeći konkretno na koje odlučne činjenice se odnosi navedeni žalbeni prigovor, zbog čega ovaj sud nije mogao dati adekvatne razloge u povodu takvog prigovora, pa je takve paušalne žalbene navode branitelja valjalo odbiti kao neosnovane.

U okviru istog žalbenog osnova u žalbi branitelja se dalje prigovara da je prvostupanjski sud povrijedio odredbe članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je zaključak o uračunljivosti optuženog u vrijeme počinjenja djela zasnovao na nalazu vještaka psihologa i psihijatra angažiranog od strane tužitelja, iako je on u potpunoj suptotnosti sa nalazom vještaka psihologa i psihijatra angažiranog na prijedlog branitelja optuženog. Sud je prihvatio nalaz vještaka koji je utvrdio da je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio uračunljiv, iako se taj vještak činjenicom uračunljivosti optuženog, nije bavio u odnosu na kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim.

Naprijed navedeni prigovori branitelja optuženog se ne mogu prihvatiti kao osnovani. Naime, točno je da je na okolnosti uračunljivosti optuženog u vrijeme počinjenja kaznenog djela za koje je oglašen krivim provedeno vještačenje po vještacima psihološke i psihijatrijske struke, kako po prijedlogu tužitelja, tako i po prijedlogu branitelja optuženog, kao i da su ta dva vještačenja proturječna u dijelu u kojem su vještaci iznijeli svoje „mišljenje“, s obzirom da je vještak dr Petko Grubač iz Bijeljine našao da je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela za koje je oglašen krivim bio u stanju smanjene uračunljivosti (ali ne bitno), dok je pak vještak obrane prof. dr sc. med. Sanja Vukadinović-Stojanović, istim povodom zaključila da optuženi u vrijeme počinjenja djela nije mogao da shvati značaj djela, niti je mogao upravljati svojim postupcima, odnosno, da je u vrijeme počinjenja djela bio neuračunljiv.

Dakle, nije točno da je vještak neuropsihijatar dr Petko Grubač u svom nalazu zaključio da je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio potpuno uračunljiva osoba, nego da je bio smanjeno, ali ne bitno smanjeno uračunljiva osoba. Osim toga, nije točno da je prvostupanjski sud prihvatio nalaz i mišljenje navedenog vještaka unatoč činjenici da je navedeni vještak obavio vještačenje optuženog u odnosu na kazneno djelo za koje u pobijanoj presudi nije oglašen krivim. Dilemu oko toga u odnosu na koje kazneno djelo je vještačio mogućnost optuženog da shvati značaj svoga djela i upravlja svojim postupcima, vještak dr Petko Grubač je otklonio na glavnoj raspravi od 27.01.2021. godine, kojom prilikom je upravo na izričit upit branitelja optuženog odgovorio da on u okviru psihijatrijske struke ne ulazi u pitanje pravne kvalifikacije kaznenog djela, nego da polazi od opće odrednice kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a da su modaliteti (kvalificirani ili privilegirani oblici) pravno pitanje koje je u nadležnosti suda. Slijedom iznesenog navedene žalbene prigovore branitelja je valjalo odbiti kao neosnovane.

Nerazumljivost izreke prvostupanjske presude i njenu proturječnost sa razlozima branitelj optuženog vidi u tomu da je prvostupanjski sud u točki I izreke pobijane presude optuženog oglasio krivim da je počinio kazneno djelo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a da je u točki 5. obrazloženja naveo da je nakon provedenog dokaznog postupka i detaljne analize provedenih dokaza, pouzdano utvrdio da je optuženi D.J. počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. točka a) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako se optuženom na teret ne stavlja počinjenje tog kaznenog djela, a niti ga je prvostupanjski sud točkom I izreke pobijane presude oglasio krivim za počinjenje tog kaznenog djela.

Točne su tvrdnje branitelja da je prvostupanjski sud na stranici 5. obrazloženja, u točki 5. uvodnog izlaganja, naveo da je „sud pouzdano utvrdio da je optuženi D.J. počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. točka a) KZ Bd BiH“, međutim, po ocjeni ovoga suda, radi se o očitoj pogrešci u pisanom otpravku prvostupanjske presude, koja ne čini izreku prvostupanjske presude nerazumljivom, a niti proturječnom razlozima. Ovo zbog toga što je u kasnijem tijeku obrazloženja, a osobito u zaključnim razmatranjima vezanim uz pravnu kvalifikaciju kaznenopravnih radnji za koje je optuženog oglasio krivim, prvostupanjski sud u točki 59. obrazloženja naveo „...pravno ocjenjujući radnje koje je poduzeo optuženi D.J., vijeće je zaključilo da je optuženi lišenjem života svoga oca S.J., počinio Ubojstvo na okrutan i podmukao način iz članka 163. stavak 2. točka 1. KZ Bd BiH“, koja pravna kvalifikacija u svemu odgovara pravnoj kvalifikaciji iz izreke prvostupanjske presude, zbog čega ovaj sud nalazi da prvostupanjska presuda u tom dijelu nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja se dalje prigovara da je prvostupanjski sud povrijedio odredbe članka 14. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propuštajući da sa jednakom pažnjom ispita i utvrdi, kako činjenice koje terete optuženog, tako i one koje mu idu u korist, posebno apostrofirajući selektivan pristup prvostupanjskog suda kod ocjene dokaza koji se odnose na uračunljivost optuženog u vrijeme počinjenja kaznenog djela. S tim u svezi prvostupanjski sud je pogrešno zaključio da u tijeku prvostupanjskog postupka nije dokazano da je postojao „viktimološki doprinos žrtve“, u odnosu na postupke optuženog i njegovo dovođenje u stanje kada nije bio sposoban da shvati značaj svoga djela i kad nije bio u mogućnosti da upravlja svojim postupcima, zbog toga što nije dozvolio postavljanje pitanja na okolnosti postupanja oštećenog S.J. prema optuženom D.J. u duljem vremenskom periodu koji je prethodio njegovom lišenju života, čime je prvostupanjski sud povrijedio pravo na obranu optuženog zajamčenu člankom 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i odredbu članka 14. stavak 3., i članka 297. stavak 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Neosnovano se u žalbi branitelja neprihvatanje nalaza i mišljenja vještaka psihologa i psihijatra sačinjenog na prijedlog branitelja optuženog, pokušava prikazati kao povreda odredbe članka 14. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom da se ni iz jednog postupka prvostupanjskog suda ne može zaključiti da je kod ispitivanja i utvrđivanja bilo koje činjenice važne za presuđenje u ovoj kaznenopravnoj stvari, zanemario bilo koji dokaz ili činjenicu koja ide u prilog optuženom. Razloge zbog kojih nije prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra prof. dr sc. med. Sanje Vukadinović Stojanović, sud je dao u točkama 52., 53., 54. i 55. obrazloženja pobijane presude, koje u preovlađujućem dijelu podržava i ovaj sud, tako da neprihvatanje nekog od dokaza izvedenih po prijedlogu obrane, samo po sebi, ne predstavlja povredu članka 14. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je u skladu sa člankom 15. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pravo suda da slobodno cijeni sve provedene dokaze, a pri tomu nije vezan niti ograničen posebnim formalnim dokaznim sredstvima, pa time niti činjenicom na čiji prijedlog je neki od dokaza proveden.

Točno je da je prvostupanjski sud na glavnoj raspravi od 02.12.2020. godine, prigodom saslušanja u svojstvu svjedoka Z.J., majke optuženog i supruge pokojnog S.J., zabranio tužitelju daljnje postavljanje pitanja navedenoj svjedokinji na okolnosti ponašanja pokojnog S.J. prema njoj kao supruzi, kao i njegovom nasilnom odnosu prema djeci iz vremena dok su još pohađali školu, međutim, u kasnijem tijeku saslušanja navedenog svjedoka branitelju optuženog ničim nije uskraćena mogućnost da navedenoj svjedokinji (unakrsno) postavlja pitanja koja bi se eventualno odnosila na „viktimološki doprinos“ pokojnog počinjenju kaznenog djela od strane optuženog. Osim toga, u nastavku dokaznog postupka saslušani su u svojstvu svjedoka susjedi i bliski srodnici optuženog i pokojnog i prigodom njihovog saslušanja branitelju optuženog nije uskraćeno niti jedno pitanje koje se ticalo odnosa optuženog i oštećenog, kao niti u pogledu bilo kog događaja o kojem su ti svjedoci imali saznanja, a koji bi eventualno ukazivali na mogući motiv optuženog da poćini konkretno kazneno djelo. U takvim okolnostima, ovaj sud smatra da u donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije povrijedio pravo na obranu optuženog, u smislu članka 7., odnosno na bilo koji način onemogućio pravićno suđenje optuženom zajamćeno člankom 14. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa u tom pogledu prvostupanjska presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. toćka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada su u pitanju žalbeni prigovori branitelja optuženog koje navodi u okviru žalbenog osnova „pogrešno utvrđeno činjenićno stanje“, oni se uglavnom svode na tvrdnje da je prvostupanjski sud na temelju nalaza vještaka neuropsihijatra dr Petka Grubać iz Bijeljine pogrešno zaključio da je optuženi u vrijeme poćinjenja kaznenog djela bio svjestan svih njegovih obilježja,

uključujući i kvalifikatorne okolnosti (okrutan i podmukao način), iako je upravo navedeni vještak na upit branitelja optuženog potvrdio da radnje optuženog nisu bile voljne i da se zbog akutnog afekta i ranije potisnutih negativnih afekata „optuženi nije mogao zaustaviti“, odnosno da njegove radnje u vrijeme počinjenja djela nisu bile voljne.

Suprotno naprijed navedenim tvrdnjama branitelja, pravilno je prvostupanjski sud postupio kada je u cjelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr Petka Grubač iz Bijeljine od 23.04.2020. godine, koji je vještak detaljno pojasnio i na sva pitanja, uključujući i pitanja branitelja, odgovorio na glavnoj raspravi od 27.01.2021. godine. S tim u svezi, nisu točne tvrdnje branitelja da se zaključak prvostupanjskog suda u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema počinjenom kaznenom djelu (umišljaj) temelji na pogrešnom tumačenju nalaza vještaka neuropsihijatra, jer po mišljenju branitelja izričita konstatacija vještaka „da D.J. više nije mogao stati“, isključuje postojanje voljnog elementa, kao bitnog obilježja umišljaja kao oblika krivice kojim je počinjeno kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim. Naime, točno je da je vještak neuropsihijatar tijekom iznošenja svog nalaza o psihičkom stanju optuženog u vrijeme počinjenja kaznenog djela naveo da je optuženi bio pod utjecajem akutnog afekta i ranije potisnutih negativnih afekata, koji su ga učinili senzibiliziranom osobom i preosjetljivom na postupke oca, što po njegovom mišljenju sve predstavlja prolazni duševni poremećaj, a objašnjavajući prirodu kaznenopravne radnje (silinu i broj zadatih udaraca), kao i burnu reakciju optuženog na provokacije od strane pokojnog, vještak je naglasio da se u konkretnom slučaju radilo o afektivno-impulzivnoj radnji koju u pravilu čine osobe emocionalno nezrele, neprilagođene, nepovjerljive i sumnjičave, pasivno-agresivne strukture, te niskog praga frustracione tolerancije i sklone disocijalnim reakcijama.

U tom kontekstu vještak se osvrnuo na činjenicu vezanu uz nekritičku reakciju optuženog, koja je po njemu posljedica mješavina afekta, skraćenog vremena za razmišljanje, odnosno, za rasuđivanje i odmjeravanje razloga za ili protiv sa naglašenom sklonošću impulzivnog ponašanja, zbog čega se optuženi pri poduzimanju radnje počinjenja „nije mogao zaustaviti“, međutim, prema mišljenju tog istog vještaka to svakako ne znači da optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela nije bio svjestan svih njegovih obilježja, odnosno, da nije htio njegovo izvršenje, jer konstatacija vještaka „da D.J. više nije mogao stati“, zasigurno ne znači da je pri počinjenju djela bio isključen njegov voljni momenat. Naprotiv, vještak je u tom pravcu, upravo na upit branitelja optuženog, potvrdio da je čitava kaznenopravna radnja imala i sve voljne karakteristike, ali da njen afektivno-impulzivni karakter nije bio takvog intenziteta da bi njegovo stanje svijesti suzilo do te razine da bi ukazivalo na bitno smanjenu računalnost.

Nadalje se u žalbi branitelja u pogledu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja navodi da je prvostupanjski sud iz provedenih dokaza pogrešno zaključio da je optuženi oštećenom S.J. povrede u predjelu glave nanio automatskom

puškom, zasnivajući takvo stajalište na činjenici da su na automatskoj puški pronađeni biološki tragovi koji pripadaju oštećenom S.J., pa kako na toj puški nisu pronađeni nikakvi biološki tragovi optuženog D.J., takav zaključak prvostupanjskog suda ne proizilazi iz provedenih dokaza. Osim toga, način izuzimanja predmetne automatske puške, kao i dokazi dobijeni vještačenjem bioloških tragova nađenih na toj puški, predstavljaju nezakonite dokaze, s obzirom na to da je navedena automatska puška tijekom očevida izuzeta suprotno članku 71. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Neosnovano branitelj optuženog u žalbi dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostupanjskog suda u pogledu sredstava kojim je počinjeno kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim, zasnivajući svoje tvrdnje na činjenici da na spornoj automatskoj puški nisu nađeni biološki tragovi optuženog, te činjenici da je optuženi tijekom vještačenja po vještacima neuropsihijatrima, koja su provedena, kako po prijedlogu tužitelja, tako i po prijedlogu branitelja optuženog, izjavio da je pokojnog oca usmrtio željeznom šipkom. Ovakve tvrdnje branitelja optuženog, kao i samog optuženog D.J., ne podupire niti jedan materijalni dokaz prikupljen na mjestu počinjenja kaznenog djela, uključujući rezultate vještačenja bioloških tragova sa oružja počinjenja, kao i nalaz vještaka koji se odnosi na vrstu i karakteristike povreda koje je zadobio pokojni S.J. U tom pravcu je značajan Nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine prof. dr Zdenka Cihlarž iz Tuzle, koji je definirajući karakteristike povreda koje je oštećeni zadobio u predjelu tjemenog dijela glave, koje su ujedno i dovele do smrti oštećenog, zaključio da je podobno sredstvo za nanošenje ovakvih povreda tvrdi bridasti predmet, što uključuje rubne dijelove pronađene automatske puške, pri tomu isključujući mogućnost da su te iste povrede nastale višekratnim djelovanjem zaobljenog tvrdog predmeta (željezna šipka). Osim toga, da je optuženi oštećenog usmrtio upravo pronađenom automatskom puškom ukazuju i biološki tragovi nađeni upravo na dijelovima automatske puške na koje je ukazao vještak prof. dr Zdenko Cihlarž, za koje je provedenom DNA analizom u JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, utvrđeno da se podudaraju sa nespornim DNA profilom pokojnog S.J.

Nemaju uporišta u provedenim dokazima tvrdnje branitelja da su navedeni biološki tragovi, koji se podudaraju sa nespornim DNA profilom pokojnog S.J., mogli nastati redovitom uporabom tog vatrenog oružja od strane pokojnog, s obzirom da je nedvojbeno utvrđeno da je navedena automatska puška pripadala pokojnom i da je kod njega ostala još iz vremena rata u Bosni i Hercegovini. Ovakve tvrdnje branitelja optuženog u potpunosti demantiraju upravo nalazi DNA analize bioloških tragova skinutih sa različitih manje ili više dostupnih dijelova automatske puške (prednji drveni rukohvat, sanduk zatvarača, okviri za municiju) iz kojih je izoliran DNA profil koji se u potpunosti podudara sa nespornim DNA profilom pokojnog S.J. S tim u svezi, pogrešno branitelj optuženog tvrdi, na bazi činjenice da nije moguće pouzdano utvrditi starost bioloških tragova na pojedinim predmetima, da su biološki tragovi pokojnog S.J. na spornoj automatskoj puški mogli nastati njenom ranijom

redovitom uporabom, s obzirom da je nedvojbeno utvrđeno da je ta puška pripadala pokojnom. Ovo zbog toga što branitelj zanemaruje da su svi biološki tragovi nađeni na predmetnoj automatskoj puški tragovi krvi, odnosno tragovi tkiva i dlake ljudskog podrijetla, te da su nađeni na onim dijelovima puške koji su bili po svom obliku podobni za nanošenje tjelesnih povreda na glavi pokojnog, kako ih je u svom nalazu definirao vještak prof. dr Zdenko Cihlarž, tako da se ti tragovi ne mogu dovesti u svezu sa ranijom redovitom uporabom i održavanjem tog vatrenog oružja od strane pokojnog S.J.

Kada je u pitanju način na koji je pronađena predmetna automatska puška, kao i zakonitost pribavljanja svih dokaza proisteklih iz forenzične analize automatske puške, neosnovano se u žalbi branitelja prigovara da se radi o nezakonitim dokazima, jer je njeno izuzimanje učinjeno suprotno članku 71. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom da je taj predmet „otvoren i vještačen bez obavještenja optuženog i njegovog branitelja“.

Naime, točno je da je člankom 71. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da je o otvaranju privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije tužitelj dužan obavijestiti osobe od kojih su predmeti oduzeti, suca za prethodni postupak i branitelja, međutim, navedena zakonska odredba se mora promatrati u svezi sa odredbom članka 68. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom je propisan način postupanja sa predmetima i dokumentacijom čiji popis nije moguć, koji se zbog toga stavljaju u poseban omot i pečate. Kako je u konkretnom slučaju predmetna automatska puška pronađena tijekom obavljanja očevida prigodom detaljnog pregleda šireg mjesta počinjenja kaznenog djela i izuzeta kao predmet za koji se sumnjalo da je upotrijebljen u počinjenju kaznenog djela, za koje se u to vrijeme optuženi osnovano sumnjičio, što je na adekvatan način konstatirano u zapisniku o očevidu, broj 14.01.2-04.2-11830/20 od 15.02.2020. godine, kao i u izvještaju sa fotodokumentacijom Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 14.02.6-04.4-14911/20 od 27.02.2020. godine, onda za njeno izuzimanje nije bila potrebna posebna naredba suca za prethodni postupak. Imajući u vidu da je DNA analiza bioloških tragova nađenih na izuzetoj automatskoj puški provedena od ovlaštene institucije po naredbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj T 18 o KT 0014205/20 od 25.02.2020. godine, onda se, po ocjeni ovog suda, izuzimanje predmetne automatske puške, kao i dokazi pribavljeni DNA analizom bioloških tragova nađenih na toj automatskoj puški, ne mogu smatrati nezakonito pribavljenim dokazima u smislu članka 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja optuženog se u okviru ovog žalbenog osnova dalje ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice vezane za uračunljivost optuženog, na način da je selektivno prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr Petka Grubač iz Bijeljine, a u cjelosti odbio Nalaz i mišljenje vještaka prof. dr sc. med. Sanje Vukadinović Stojanović, specijaliste

sudske psihijatrije i mr. sc. Tatjane Popović, specijaliste medicinske psihologije, obrazlažući neprihvatanje njihovog nalaza i mišljenja tvrdnjama da su navedeni vještaci unaprijed donijeli zaključak o neuračunljivosti optuženog.

Naprijed navedeni žalbeni prigovori branitelja nisu osnovani iz razloga što je prvostupanjski sud zaključak o uračunljivosti optuženog u cjelosti zasnovao na Nalazu i mišljenju vještaka dr Petka Grubač, neuropsihijatra iz Bijeljine i dr Mitre Mirković Hajdukov, vještaka iz oblasti psihologije, dajući o tomu detaljne razloge u točkama 40. do 46. obrazloženja pobijane presude, koje u cjelosti podržava i ovaj sud, a iz kojih se ne može zaključiti da je na selektivan način pristupio prihvatanju navedenog nalaza i mišljenja, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja. Kada je u pitanju Nalaz i mišljenje vještaka prof. dr sc. med. Sanje Vukadinović Stojanović i mr. sc. Tatjane Popović, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude, u točkama 47. do 55., dao detaljne razloge zbog kojih nije mogao prihvatiti, u prvom redu „mišljenje“, navedenih vještaka. Takve razloge prvostupanjskog suda u preovlađujućem dijelu prihvata i ovaj sud, jer se iz njih ne može zaključiti da je pri ocjeni tog nalaza prvostupanjski sud postupao selektivno, samo zato što se radi o vještacima angažiranim na prijedlog branitelja optuženog.

S tim u svezi, valja ukazati na činjenicu da se „nalaz“ vještaka angažiranih na prijedlog branitelja optuženog suštinski ne razlikuje od nalaza vještaka angažiranog na prijedlog tužitelja, tako da se navedena dva vještačenja razlikuju samo u pogledu zaključnog dijela, koji se odnosi na „mišljenje“ vještaka u pogledu uračunljivosti optuženog u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Ne ulazeći u profesionalnost i stručnost vještaka koji su u ovom postupku dali svoje nalaze i mišljenja, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je kao relevantan prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka dr Petka Grubač i dr Mitre Mirković Hajdukov, s obzirom da su navedeni vještaci, usmeno obrazlažući svoj nalaz i mišljenje na glavnoj raspravi od 27.01.2021. godine, odnosno 03.02.2021. godine, na uvjerljiv način razjasnili sva pitanja vezana za uračunljivost optuženog, te odgovorili na sva pitanja, kako tužitelja, tako i branitelja optuženog, što se ne bi moglo reći za vještake prof. dr sc. med. Sanju Vukadinović Stojanović i mr. sc. Tatjanu Popović, koje za razliku od pisanog Nalaza i mišljenja od 02.03.2021. godine, usmeno obrazlažući dati nalaz i mišljenje na glavnoj raspravi od 17.03.2021. godine, po ocjeni ovog suda, nisu na pouzdan i uvjerljiv način opravdali svoje stajalište da optuženi D.J. nije mogao shvatiti značaj svoga djela niti upravljati svojim postupcima, odnosno, da je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio neuračunljiv. Stoga je, po ocjeni ovog suda, sve žalbene prigovore branitelja vezane uz pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja razmatrane u dosadašnjem dijelu obrazloženja ove presude, valjalo odbiti kao neosnovane.

Za razliku od svega do sada iznesenog osnovano se u žalbi branitelja optuženog ukazuje da se zaključak prvostupanjskog suda u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema kvalifikatornim okolnostima (okrutan i podmukao način) kaznenog djela iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog

zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, a s tim u svezi i na pogrešnoj primjeni Kaznenog zakona na štetu optuženog, u smislu članka 298. stavak 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Osnovano branitelj u žalbi ukazuje da prvostupanjski sud nije na adekvatan način utvrdio da je optuženi bio svjestan da svojim radnjama nanosi prekomjerne patnje i muke oštećenom, odnosno, da je iskoristio situaciju kada je sa oštećenim ostao sam u kući, te da ga je na podmukao način lišio života u vrijeme dok je odmarao ležeći na krevetu.

Naime, u obrazloženju prvostupanjske presude u tom dijelu (točka 59. i 60.), sud je dao pravilnu definiciju kvalificiranih oblika kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći nedvojbeno utvrđene okolnosti počinjenja kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, koje se ogledaju u nanošenju više povreda u predjelu glave sa dva oruđa, zbog kojih je pokojni u vrijeme njihovog nanošenja trpio patnje i bolove visokog intenziteta do gubitka svijesti (okrutnost), odnosno, u iskorištavanju situacije kada je sa pokojnim ocem ostao sam u kući, a povrede usljed kojih je oštećeni lišen života nanesene su pokojnom dok se odmarao ležeći u svojoj spavaćoj sobi u donjem vešu (podmuklost).

Nije upitno da nanošenje ukupno jedanaest povreda sa dva povredna sredstva u predjelu tjemenog dijela glave i vrata pokojnom S.J. od strane optuženog D.J., u objektivnom smislu, ima određene elemente okrutnosti, međutim, imajući u vidu da vještak medicinske struke prof. dr Zdenko Cihlarž, nije na pouzdan način mogao utvrditi od kojeg udarca i u kom trenutku je pokojni izgubio svijest, nakon čega izvjesno nije mogao osjećati patnje i bol velikog intenziteta, kod činjenice da je jednako kao i vještak neuropsihijatar dr Petko Grubač, potvrdio da su sve povrede nanesene u veoma kratkom vremenskom periodu, što nesumnjivo upućuje da je i smrt pokojnog S.J. zbog težine povreda nastupila veoma brzo, sama brojnost povreda i način njihovog nanošenja ne upućuju na zaključak da se u konkretnom slučaju radilo o ubojstvu na okrutan način.

Osim toga, za postojanje kaznenog djela ubojstva na okrutan način nužno je da se osim objektivnih elemenata, koji se odnose na način njegovog počinjenja (zadavanje višestrukih povreda), ostvare i subjektivni elementi tog kvalificiranog oblika kaznenog djela, koji se ogledaju u svijesti optuženog da zadavanjem tolikog broja udaraca jakog intenziteta nanosi patnje i bol, koje zbog svog intenziteta i duljine trajanja, prevazilazi uobičajene bolove i patnje koje su očekivani kod svakog drugog ubojstva. U konkretnom slučaju, dokazi provedeni tijekom prvostupanjskog postupka ne ukazuju na to da je optuženi bio svjestan da pokojni S.J. trpi patnje i bol visokog intenziteta i da je htio da pokojni do konačnog usmrćenja trpi takve patnje i bolove, odnosno, da je pri izvršenju kaznenopravnih radnji za koje je oglašen krivim, iskazao krajnju neosjetljivost prema patnjama pokojnog. Naprotiv, prema nalazu vještaka neuropsihijatra dr Petka Grubač optuženi je u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio pod utjecajem aktualnog afekta i ranije potisnutih negativnih afekata, koji su ga učinili

senzibiliziranom osobom preosjetljivom na postupke svoga oca, tako da je i najmanji podražaj u vidu svađe ili neprimjerene primjedbe njegovog oca, doveo do burne, nekontrolirane i nesrazmjerne reakcije (afektivno suženje svijesti).

Kada je u pitanju zaključak prvostupanjskog suda da je optuženi usmratio pokojnog oca na podmukao način, zbog činjenice da je do usmrćenja došlo kada se pokojni S.J. nalazio u ležećem položaju u donjem vešu u svojoj spavaćoj sobi i kada se na adekvatan način nije mogao braniti, jer nije očekivao napad od strane svog sina, po ocjeni ovoga suda, samo po sebi ne zadovoljava niti objektivne elemente kvalificiranog oblika kaznenog djela Ubojstvo na podmukao način, u smislu članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer iz dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka nije bilo moguće pouzdano zaključiti da je optuženi pri počinjenju kaznenopravnih radnji za koje je oglašen krivim djelovao na prijetvoran način, odnosno, da je smišljeno žrtvu doveo u situaciju da se ne može braniti ili na prijevaran način iskoristio bespomoćnost žrtve. Naime, nema dokaza koji bi ukazivali da je pokojni S.J. prije usmrćenja spavao, kao niti da je optužni smišljeno iskoristio priliku kada mu se majka nije nalazila kod kuće da pokojnog oca liši života. Naprotiv, prema navodima i jednog i drugog vještačenja po vještacima psiholozima i neuropsihijatrima, na temelju onoga što je optuženi izjavio prigodom njegove opservacije od strane navedenih vještaka, usmrćenju pokojnog S.J. je prethodio verbalni konflikt u kojem je pokojni uvrijedio svoju suprugu i majku optuženog D.J., što je očigledno dovelo do krajnje nekritičke reakcije optuženog, odnosno ubojstva pokojnog S.J., koju je vještak dr Petko Grubač pravilno definirao kao pretežito afektivno impulzivnu radnju koju poduzimaju emocionalno nezrele osobe, neprilagodljive, nepovjerljive i sumnjičave, pasivno-agresivne strukture ličnosti, niskog praga frustracijske tolerancije i sklonosti disocijalnom reagiranju.

Ako se pri tomu još ima u vidu da objektivni elementi ubojstva na podmukao način moraju biti obuhvaćeni umišljajem optuženog, koji prvostupanjski sud u točki 60. obrazloženja pobijane presude definira kao „svjesno iskorištavanje činjenice da je pokojni S.J. odmarao ležeći u svojoj sobi u donjem vešu, zbog čega nije očekivao napad od svog sina, te nije mogao na adekvatan način da se brani“, onda se, po ocjeni ovog suda, nije mogao donijeti pouzdan zaključak o postojanju umišljaja optuženog na počinjenje kaznenog djela Ubojstvo na podmukao način iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na naprijed izneseno stajalište ovog suda ukazuje i činjenica da je vještak medicinske struke prof. dr Zdenko Cihlarž iz Tuzle u svom nalazu i mišljenju utvrdio postojanje dvije rezne rane i okruglastih oguljotina kože stražnje unutarne strane donjeg dijela desne nadlaktice, krvnu podlivenost kože i podkožja donjeg dijela desne podlaktice, te krvnu podlivenost kože i podkožja neposredno iznad desnog ručnog zgloba, koje povrede je definirao kao tzv. „obrambene“ povrede, što upućuje na zaključak da je pokojni pružao otpor optuženom do momenta dok od jednog od zadobijenih udaraca u predjelu

tjemenog dijela glave nije izgubio svijest. U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, utvrđene okolnosti počinjenja ovog kaznenog djela, ne ukazuju da su se u konkretnom slučaju ostvarila, kako objektivna, tako i subjektivna obilježja Ubojstva na podmukao način, u smislu članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kod takvog stanja stvari, valjalo je uvažiti žalbu branitelja optuženog u tom dijelu i preinačiti prvostupanjsku presudu u pogledu pravne kvalifikacije kaznenopravnih radnji za koje je optuženi D.J., u točki I izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, na način da se navedene kaznenopravne radnje pravno kvalificiraju kao kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a ne kao kazneno djelo Ubojstvo na okrutan i podmukao način iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako je to učinio prvostupanjski sud u pobijanoj presudi.

U skladu sa naprijed iznesenom odlukom ovog suda da preinači prvostupanjsku presudu u pogledu pravne kvalifikacije (na blaže) kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim, bilo je nužno preispitati pravilnost prvostupanjske presude i u pogledu dosuđene kazne zatvora u trajanju od 16 (šesnaest) godina, s obzirom na činjenicu da je za kvalificirani oblik kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisana kazna zatvora od najmanje 10 (deset) godina ili kazna dugotrajnog zatvora, a za osnovni oblik kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje ga je ovaj sud oglasio krivim, kazna zatvora od najmanje 5 (pet) godina.

Osim toga, prigodom odmjeravanja kazne optuženom ovaj sud je morao uzeti u obzir i činjenicu da prvostupanjski sud nije na adekvatan način, u smislu članka 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na strani optuženog, kao olakšavajuću okolnost, cijenio i evidentan doprinos žrtve počinjenju kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, dok je na drugoj strani neopravdano kao otežavajuće okolnosti cijenio upravo one okolnosti za koje je u razlozima prvostupanjske presude, naveo da čine obilježja kvalificiranog oblika kaznenog djela za koje ga je oglasio krivim (jačina ugrožavanja zaštićenog dobra, nanošenje višestrukih povreda sa dva povredna sredstva, dok je žrtva odmarala u ležećem položaju). Navedene okolnosti je bilo moguće cijeniti kao otežavajuće samo u situaciji da je optuženog oglasio krivim za osnovni oblik kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga je te okolnosti, u sklopu preinačenja prvostupanjske presude u pogledu pravne kvalifikacije kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim, cijenio ovaj sud, pa je prvostupanjsku presudu preinačio i u pogledu dosuđene kazne, tako što je optuženog D.J. zv. „D.“ iz ..., zbog počinjenja kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina. Ovaj sud je uvjeren da je tako dosuđena kazna u svemu adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi ovom presudom oglašen krivim i okolnostima njegovog počinjenja, te da će se tako dosuđenom kaznom, u slučaju optuženog D.J., u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pobijajući prvostupanjsku presudu isključivo zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u obrazloženju navedenog žalbenog osnova prigovara da je prvostupanjski sud pri odmjeraivanju kazne optuženom dao prenatlašen značaj olakšavajućim okolnostima na strani optuženog (smanjena uračunljivost, ranija neosuđivanost i nezaposlenost optuženog), dok na drugoj strani ili nije cijenio ili nije na odgovarajući način cijenio, po mišljenju tužitelja, otežavajuće okolnosti koje proizilaze iz utvrđenog činjeničnog stanja. S tim u svezi, tužitelj smatra da je optuženi svjesno odabrao trenutak kada će počinuti ubojstvo, što ukazuje na zaključak da je planirao počinjenje djela, da je ispoljio osobitu drskost prigodom počinjenja djela, surovost i bezobzirnost, kao i upornost u počinjenju djela. Osim toga, tužitelj smatra da je kao otežavajuću okolnost trebalo cijeliti da je optuženi navedeno djelo počinio prema svom roditelju, te da je kazneno djelo počinjeno sa dva povredna sredstva, zbog čega je po mišljenju tužitelja prvostupanjski sud optuženom trebao izreći kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Naprijed izneseni žalbeni prigovori tužitelja se ne mogu prihvatiti kao osnovani, neovisno od odluke ovog suda da djelomično uvaži žalbu branitelja optuženog i preinači prvostupanjsku presudu u pogledu pravne ocjene kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim točkom I izreke prvostupanjske presude, a s tim u svezi i u pogledu visine dosuđene kazne zatvora. Naime, nije u pravu tužitelj kada u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud pri odmjeraivanju kazne optuženom dao prenatlašen značaj olakšavajućim okolnostima na strani optuženog, naprotiv, kako je to već istaknuto u obrazloženju ove presude, prvostupanjski sud ne samo da nije dao odgovarajući značaj olakšavajućim okolnostima, nego nije na adekvatan način kao olakšavajuću okolnost na strani optuženog cijenio evidentan doprinos žrtve koji se ogleda u njegovom dugogodišnjem neprimjerenom ponašanju prema članovima svoje obitelji, a osobito prema optuženom, koje je kulminiralo nalogom pokojnog S.J. da njegov sin D.J. (optužen) do 01.03.2020. godine napusti njihovu obiteljsku kuću.

Na drugoj strani, neosnovano se žalbom tužitelja prigovara da prvostupanjski sud nije na adekvatan način cijenio određene otežavajuće okolnosti (planiranje kaznenog djela, ispoljavanje naročite drskosti upornosti, surovosti i bezobzirnosti, počinjenje djela prema bliskom srodniku, te počinjenje djela sa dva povredna sredstva), s obzirom na to da su sve te okolnosti obuhvaćene bićem kaznenog djela Ubojstvo iz članka 163. stavak 2. točka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je optuženi

prvostupanjskom presudom oglašen krivim, tako da te okolnosti u prvostupanjskoj presudi i nisu mogle biti ponovno cijanjene kao otežavajuće okolnosti. Međutim, imajući u vidu da je ovaj sud, djelomično uvažavajući žalbu branitelja optuženog, preinačio prvostupanjsku presudu u pogledu pravne ocjene kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim i te radnje kvalificirao kao kazneno djelo Ubojstvo iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a s tim u svezi prvostupanjsku presudu preinačio i u pogledu odluke o kazni, svakako je pri odmjeravanju kazne optuženom uzeo u obzir i neke od otežavajućih okolnosti koje u žabi ističe tužitelj, koje zbog promjene pravne kvalifikacije izlaze izvan okvira uobičajenih okolnosti koje se pojavljuju pri počinjenju kaznenog djela iz članka 163. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Slijedom svega naprijed iznesenog valjalo je odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu.

Postupajući u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je preinačio prvostupanjsku presudu i u dijelu odluke suda da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračuna vrijeme provedeno u pritvoru, jer je prvostupanjski sud temeljem članka 285. stavak 1. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 27.02.2020. godine do 07.05.2021. godine, iako je prema stanju spisa optuženom produžena mjera pritvora nakon izricanja prvostupanjske presude, rješenjem broj 96 o K 128777 20 K od 07.05.2021. godine, koji po tom rješenju može trajati najduže 9 (devet) mjeseci.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, pravilnom primjenom članka 57. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom je trebalo uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počevši od 27.02.2020. godine, pa nadalje, s obzirom da se optuženi u trenutku donošenja pravomoćne presude i dalje nalazi u pritvoru. Stoga je prvostupanjsku presudu valjalo preinačiti i u tom dijelu.

Prvostupanjska presuda je ostala nepromijenjena u dijelu u kojem je optuženi, temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobođen od optužbe, da bi radnjama opisanim u točki II izreke te presude, počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Jednako tako, prvostupanjska presuda je ostala nepromijenjena u pogledu točke III izreke, kojom je prvostupanjski sud optuženom izrekao mjeru sigurnosti oduzimanja predmeta automatske puške marke „CZ M70AB2“, kalibra 7,62 mm, izbrušenog fabričkog broja sa dva okvira sa po 30 metaka u svakom okviru, kalibra 7,62 x 39 mm i nož metalnog sječiva dužine 15 cm sa plastičnom drškom bijele boje, jer se takva odluka prvostupanjskog suda temelji na pravilnoj primjeni članka 78. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Prvostupanjska presuda je ostala nepromijenjena i u pogledu odluke prvostupanjskog suda da optuženog oslobodi plaćanja troškova kaznenog postupka, a da oštećene sa imovinskopravnim zahtjevom uputi na parnicu, jer se takva odluka prvostupanjskog suda temelji na pravilnoj primjeni članka 188. stavak 4., odnosno članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed iznesenog razvidno da je žalba tužitelja neosnovana, a žalba branitelja optuženog djelomično osnovana, ovaj sud je u skladu sa člankom 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić